

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 5 năm 2011

Số 29

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tâm người chơn tu có thể giao du khắp thế giới được không ?
- 2) Bé thực hành đến đâu ?
- 3) Chiều hướng đi lên do đâu mà cảm thức và chứng minh được ?
- 4) Dịp may hiếm có là tại sao ?
- 5) Bồ hóa là sao ?
- 6) Những người dốc lòng tu thiền thì tương lai sẽ ra sao ?
- 7) Bé thường khuyên tự thức thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 28 tháng 10 năm 1992 1) Hỏi : Tâm người chơn tu có thể giao du khắp thế giới được không ? Đáp : Thưa tâm của người chơn tu thực hành đứng đắn có thể tiến thẳng vào điển giới vô sanh bất diệt, giao du khắp thế giới bằng điển lực thành đạt được, trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên, không có khó khăn, chỉ có thật sự thực hành thì mới cảm thức điều này.	Ngày 29 tháng 10 năm 1992 2) Hỏi : Bé thực hành đến đâu ? Đáp : Thưa, rất dễ hiểu trình độ của Bé, lúc nói đạo với Bé, bất cứ lãnh vực nào Bé cũng hiểu liền và phân giải tức khắc, chứng minh là Bé đã và đang thực hành trên con đường tiến tới vô cùng, không bị giới hạn như những người tu trong một khuôn khổ giới hạn, còn tâm động và sân si. Cho nên Bé khuyên những người tu Vô Vi phải lo tu tinh tấn hằng đêm thì sẽ gặt hái được kết quả tốt ở tương lai. Kệ: Khai thông tự thức thanh đài tiến Cảm thức trần gian chẳng có phiền Nguyên lý trùng tu tâm tự giác Xác thân thanh tịnh sống càng yên.
Ngày 29 tháng 10 năm 1992 3) Hỏi : Chiều hướng đi lên do đâu mà cảm thức và chứng minh được ? Đáp : Thưa, do luồng điển trung tâm bộ đầu xuất phát và dẫn tiến phần hồn tự cảm thức sự tiến hóa của tâm linh từ giây phút khắc. Những người tu thiền đứng đắn thì cảm thức rõ rệt cuộc sống tâm linh hiện tại không bị sự lôi cuốn của ngoại cảnh, hướng về điển tâm lúc nào cũng cảm thấy bình an và vô sự. Mô ni châu lúc nào cũng sáng, xuất từ trung tâm chân mày, nhờ pháp Soi Hồn dẫn giải, trí tâm thanh nhẹ, tâm an, trí mở, tự lực thay vì bám víu vào tha lực tạo động. Kệ: Tâm linh khai triển chuyển một vòng Sống động vô cùng lại thông dong Chuyển tiên một lòng tâm tự thức Hành thông thanh nhẹ trở về không.	Ngày 30 tháng 10 năm 1992 4) Hỏi : Dịp may hiếm có là tại sao ? Đáp : Thưa, dịp may hiếm có là ở trên đời này rất hiếm có người chịu hi sinh vì mình, chỉ có người tu thiền hiểu được nguyên lý vô sanh, nhiên hậu mới rõ rệt đường đi và bằng lòng ảnh hưởng và dẫn dắt người mê loạn trở về Bến Giác, thực tâm thực tình bố hóa.
Ngày 30 tháng 10 năm 1992 5) Hỏi : Bồ hóa là sao ? Đáp : Thưa, người tu thiền quán thông thì mới thực lòng phóng từ quang dẫn độ tâm linh tiến hóa trong thức bình đẳng, lòng từ phát triển không còn tự ái nữa. Kệ: Duyên lành tận độ trong thanh tịnh Pháp giới cảm minh rõ tiến trình Giải trược phá mê tâm tự đạt Lòng thành học đạo lại càng minh.	Ngày 31 tháng 10 năm 1992 6) Hỏi : Những người dốc lòng tu thiền thì tương lai sẽ ra sao ? Đáp : Thưa, những người dốc lòng tu thiền thì tương lai sẽ đạt được kết quả tốt từ tâm lẫn thân, không còn dấy bận việc đời mà khổ! Có không không có cũng vậy mà thôi, hằng ngày sống trong tinh thâm đạo mẫu, điển tâm càng ngày càng khai triển thanh nhẹ, hiểu rõ quy y Phật Pháp là trở về với căn bản vô sanh bất diệt. Kệ: Thân tâm an lạc cũng do thiền Trì niệm triền miên tự tiến xuyên Giao cảm thanh quang Trời chuyển phước Thực hành chơn pháp lại càng yên.

Ngày 1 tháng 11 năm 1992

7) Hỏi : Bé thường khuyên tự thức thì phải làm sao ?

Đáp : Thưa, tự thức là phải thường niệm Phật, thì nội tâm sẽ được yên ổn tùy theo điện năng hướng thượng của hành giả, tức là phải làm một việc cho chính mình, nhiên hậu mới nhận được giá trị của sự thanh tịnh. Thanh tịnh mới có cơ hội khai thông khối óc, tâm từ bi mới phát sáng, sẽ chẳng còn loạn động và lo âu nữa, tùy duyên trợ hành, tùy thức mà tu.

Kệ:

Trì tâm thực hiện chẳng còn ngu
Giải mở tâm linh thoát khỏi tù
Chiều đạo thâm sâu đường thuận tiến
Khai thông mỗi đạo thật là tu.

Tự Hành Chơn Pháp (tiếp theo)

...
Tô lục chuốt hồng tựa cảnh tiên
Điểm mùi chua ngọt lòng xao xuyến
Sơn tinh thủy tú luân phiên hiện
Hà thủy đục trong khắp các miền
Thợ vẽ hồn thơ gieo ý nguyện
Khéo khôn khôn khéo tìm phương chuyển
Xây dựng ngày kia sẽ thấu truyền
Tô điểm sơn hà thợ khéo xây

“*Tô lục chuốt hồng tựa cảnh tiên*”: Là người đời ai cũng muốn làm cho mình đẹp, ta đây ngon tốt, lý luận nào cũng là cao siêu, cũng là đẹp hết.

“*Điểm mùi chua ngọt lòng xao xuyến*”: Tôi nói đẹp nhưng mà tôi không bao giờ làm được đẹp, ở trong nó xao xuyến. Chớ con người ở trong cái hành trình lặn lội lao đao.

“*Sơn tinh thủy tú luân phiên hiện*”: Kế hoạch tôi nhiều lắm nhưng mà không làm được. Đầu óc tôi bao trùm cả đất nước nhưng mà không làm được.

“*Hà thủy đục trong khắp các miền*”: Dòm xuống thế gian thì thấy chỗ đục lại có chỗ trong, nhưng mà không hiểu rõ chơn lý. Có đục có trong nó mới có sự công bằng. Có trong có đục nó mới có sự tiến hóa.

“*Thợ vẽ hồn thơ gieo ý nguyện*”: Tôi xem những cái cảnh người ta vẽ như thế đó. Cũng như cái bức tranh trước mắt tôi, nó có rừng rậm, có nai, có này kia, có suối chảy, tôi muốn đến đó gieo ý nguyện, tôi muốn đến thôi. Cái người thợ, người ta vẽ được một cảnh đẹp chừng nào thì cái phần thanh điển họ nhẹ, họ có cái hồn thơ rõ rệt bao trùm trong tư tưởng của mọi người thanh nhẹ. Cho nên khi họ vẽ ra ai thấy cũng muốn đến đó. Cũng như ông Phật thành công chúng ta thấy muốn đến đó. Những nhà cách mạng thành công, chúng ta thấy ta muốn làm.

“*Khéo khôn khôn khéo tìm phương chuyển*”: Mình phải có sự khéo khôn. Khéo khôn đó là hiểu mình. Hiểu cái bản năng tánh chất của mình, rồi mình mới tìm cái phương chuyển được. Còn chưa hiểu mình mà cuống cuống theo đó là mình bị lạc hướng. Bởi vì, căn bản của mình không phải như vậy. Cho nên phải hiểu căn bản của mình mới được.

“*Xây dựng ngày kia sẽ thấu truyền*”: Phải biết mình sửa mình mới thấy được cái gì tốt đẹp ở trước mắt chúng ta và cái gì tốt đẹp trong tư tưởng chúng ta mong muốn. Nhưng mà cái căn bản của cái tiểu thiên địa bộ óc này không xây dựng trật tự thì không bao giờ hưởng được những cái cảnh ảo tưởng của chúng ta được.

“*Tô điểm sơn hà thợ khéo xây*”: Muốn làm cho sơn hà cho tốt thì phải khéo xây. Cho nên chúng ta đã nhờ cái pháp, chúng ta đang xây dựng đây nè. Soi hồn xây dựng bộ đầu. Pháp luân xây dựng ngũ tạng. Thiên định để đầu đó có trật tự, thấy chưa? Đó là cái pháp tu để trở về đời đời và hiểu cái chân truyền của Trời Phật đã sắp đặt. Có bài bản cho chúng ta xuống đây, nhưng mà chúng ta mất trật tự thì không có thấy đường lối của chúng ta ở đâu? Đến đây rồi sẽ về đâu? Có bao nhiêu đó thôi !

Bạn đạo: Cái đó nó sáng lên hay là sao ông Tám? ... Dương thiên rồi nó thấy nghe tự nhiên nó ra hay là ông Tám thấy cảnh gì, hay thầy chỉ...

Thầy: Tự nhiên trong thâm tâm nó mở trí nó ra. Bắt nắm cây viết, viết, viết, viết, viết mà không chịu, mà trong lúc viết cũng không hiểu. Nó có cái lạ vậy. Rồi đọc mới hết hồn. Lượm miếng giấy tầm bậy tầm bạ viết vô, bởi vì mình thiên mà, cứ bắt viết vô, mà nhớ ghê nhớ hoài, nhớ từ bao giờ từ hồi đó tới bây giờ không có quên. Cái bài nào tôi làm rồi quên chớ cái đó tôi không có quên. Cái đó cũng như cái căn bản để học. Tôi nói cũng như là nó nổ bùng bùng cũng như mình tan xác, rồi nó hồi tỉnh lại một cái thấy rõ ràng.

Bạn đạo: Thừa hồi một ngàn chín trăm năm mươi bảy?

Thầy: À, một ngàn chín trăm năm mươi bảy, lâu rồi.

Bạn đạo: Hai mươi một năm. Hồi đó, ông Tám tu được mấy tháng rồi ông Tám, mới có bảy tám tháng.

Thầy: Bảy tám tháng mà tu dữ lắm, đâu phải tu như mấy ông này đâu. Không có ai chơi với tôi thì tôi phải tu, chớ bây giờ tôi chơi với ai giờ, ngồi một xó đó, chỉ đi chơi với cầu tiêu, đi đái, rồi lên ngồi thiền vậy thôi, không có ai nói chuyện với mình mà.

Bạn đạo: Hồi ông Tám tu không thích nói chuyện với ai.

Thầy: Bây giờ nói với ai? Ai biết đạo? Họ cứ nói thịt gì ngon, con cá nào ngon, chớ đâu có biết đạo, họ nói chuyện ăn không hà. Chợ Lớn nói chuyện ăn không hà đâu có nói chuyện tu, đừng đâu nói chuyện ăn không hà.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ) ... xung quanh toàn là đời không hà. Thành thử khi ra họ gặp mình, họ nói toàn chuyện đời. Nếu mình không cộng tác với họ thì họ lại chê mình, họ không chịu mình. Thành ra mình người tu mình gặp mấy cái cảnh đó cũng khó chịu, y như mình xông vô đời vậy.

Thầy: Nhưng mà bây giờ tu nhẹ rồi, được. Lấy cái đời mình vạch chân lý cho họ thấy, dất họ cũng như dất con nít, thấy chưa? Đưa họ đi phải không? Bởi vì không có đời lấy gì có đạo, không có cha mẹ lấy gì có ta. Mà ta tu lên rồi, ta thấy rõ: đời cũng cần mà đạo cũng cần, không có bỏ đời được, không có bỏ đạo được, thấy chưa? Hồi mình mới tu mình nói thôi tôi chán đời đề nó đi đạt cái thanh. Bởi vì cái trước quá nó lôi cuốn mình, mình bận quá. Bây giờ mình tu để cho nó đạt cái thanh. Mà đạt cái thanh rồi mình thấy đời cũng cần thiết, mà đạo cũng cần thiết, không có cái gì không cần thiết hết. Mấy chú nói ào ào tôi lên núi tu cũng phải ăn cơm là đời đó. Có chú nào nhịn đói tu cho tới đắc đạo đâu phải không?

Cho nên, tu rồi thì thấy rõ chân lý đã an bài, thấy rõ bài bản ở trên đã sắp đặt cho chúng ta học để chúng ta tiến hóa. Có bài bản, mọi người đều có bài vở để học và tiến hóa hết. Người này không có lẫn lộn với người kia được trong cái chu trình tiến hóa của Vô

Vi. Nó là công bằng bác ái, không có làm chênh lệch một bên nào hết, hoàn toàn là sự công bằng. Mà thanh điển mình không đậu là không tiến được, thanh điển mình trụ hóa mới thăng tiến được. Thanh điển mình không trụ hóa thì không có thăng tiến phải không? Cho nên, người chưa tu mình nói trước với thanh họ không hiểu, hiểu cái gì trước cái gì thanh, đâu có hiểu được, hiểu không nổi. Mà chúng ta tu rồi chúng ta làm ổn định mọi cơ năng trong cơ tạng bộ đầu tới ngũ tạng rồi chúng ta thấy có thanh, có trước thấy rõ. Tôi bây giờ tôi ổn định hồi xưa là tôi thanh hơn rồi. Còn hồi trước tôi nghe một chút tôi lộn xộn ăn không được, ngủ không được là tôi quá trước, thấy chưa? Bây giờ, tôi thanh, tôi nhẹ. Tôi thấy cái gì cũng đương nhiên như vậy, rồi nó sẽ chuyển, không sao, thì lúc nào tôi cũng ở trong cái bình tâm. Bởi tôi thấy mọi sự việc đều an bài. Ý muốn con người thì rất nhiều nhưng mà mấy ai đã đạt, thấy không? Chính mình từ nhỏ tới lớn mình muốn biết bao nhiêu rồi, đã đạt được sự gì, kế hoạch mình đem đốt không hết mà, làm được cái gì, thấy không? Nhưng mà chỉ có cái căn bản tình thương và đạo đức nó mới đậu. Anh em chung hợp với nhau tay nắm tay làm việc trong cái tình thương đạo đức thì việc đó mới thành phải không? Mà làm trong cái việc nghịch lại nội tâm không bao giờ thành. Ngay trong gia đình hai anh em ruột cũng vậy đừng có nói bề ngoài. Hai anh em ruột dễ thương lượng lắm nhưng mà cũng...

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 15/01/1978)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

HIỆP HỘI UNESCO TP HÀ NỘI
CLB UNESCO THIỀN VÔ-VI
Số: 12 /CV- CLB

Hà Nội, ngày 14 tháng 03 năm 2011

THÔNG BÁO THAY THƯ MỜI

Kính gửi quý Bạn Đạo Vô-Vi!

Câu Lạc Bộ UNESCO Thiền Vô-Vi xin trân trọng thông báo và kính mời quý Bạn Đạo khắp nơi về tham dự Khoá Sống Chung Thương Yêu và Xây Dựng năm 2011

Thời gian tổ chức: Từ ngày 26/07/2011 đến ngày 29/07/2011 Dương lịch.

Địa điểm: Khách sạn Sài Gòn – Ninh Chữ (nằm trong khu du lịch bãi biển Ninh Chữ)

Thị trấn Khánh Hải, Ninh Hải, Ninh Thuận

Cách thức ghi danh tham dự: Bạn Đạo vui lòng xem kỹ và điền vào Phiếu Ghi Danh gửi kèm theo thư thông báo này.

Mọi chi tiết xin liên hệ ban ghi danh:

STT	Họ tên	Địa phương	Điện thoại
1	Vũ Hùng (trưởng ban)	Hà Nội	097 3979 059
2	Lê Tấn Hiệp	Sóc Trăng	091 821 8517
3	Hoàng Thùy Lam	TP HCM	093 2700 500
4	Phan Văn Sinh	Bình Dương	0165 674 7899
5	Huỳnh Xương Trung	Bến Tre	098 500 3723
6	Nguyễn Thị Trọn	Vũng Tàu	0166 361 3295
7	Trần Văn Hiệp	Phan Rang	0168 9500 311
8	Nguyễn Thành Diệu	Cà Mau	012 545 838 29

Để khoá sống chung thành công tốt đẹp, chúng tôi rất mong nhận được sự tham gia của Quý Bạn Đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật, Vạn Vật Thái Bình

Nơi nhận:

- Nhục trên
- Lưu VP

Nguyễn Giang Thanh

Trụ Sở Giác Thức, P:1202, 3D, khu RESCO, Xuân Đình, Từ Liêm, Hà Nội
Email: thienvovi00@gmail.com Website: thienvovi.net

NGŨ KHÍ TRIỀU NGUYÊN

NGŨ KHÍ TRIỀU NGUYÊN trong sách Thiên Đàng Du Ký:

- 1) **Tâm (tim):** Chứa thần, hậu thiên là thần thức, tiên thiên là “lễ” (*phép tắc*), không buồn thương ắt thần định là Xích đế (*vua đỏ hay lửa*) ở phương nam là hỏa khí triều nguyên.
- 2) **Can (gan):** Chứa hồn, hậu thiên là du hồn, tiên thiên là “nhân” (*lòng thương*), không vui sướng ắt thần định là Thanh đế (*vua xanh*) ở phương đông vì mộc khí triều nguyên.
- 3) **Tì (lá lách):** Chứa ý, hậu thiên là vọng ý (*quên ý tưởng*), tiên thiên là “tín” (*tin tưởng*), không tham dục ắt ý định là trung ương hoàng đế vì thổ khí triều nguyên.
- 4) **Phế (phổi):** Chứa phách, hậu thiên là quỷ phách, tiên thiên là “nghĩa”, không giận ắt phách định là Bạch đế ở phương tây vì kim khí triều nguyên.
- 5) **Thận (cật):** Chứa tinh, hậu thiên là trược tinh, tiên thiên là “trí”, không vui sướng ắt tinh định là Hắc đế ở phương bắc vì thủy khí triều nguyên.

LỜI BÀN:

1. Tam Hoa Tụ Đỉnh thuộc về nguyên khí, **Ngũ Khí Triều Nguyên** thuộc về nguyên linh:

- Sau khi quy nguyên lục căn và lục trần (**lục thức** của ngũ tạng và lục phủ) thì Hồn/Vía được Đức Thầy dắt về Niết Bàn vài lần, tần số tăng cao, thanh tịnh hơn, làm chủ phần nào được ý và 5 giác quan (cũng là 6 thức).
- Tuy nhiên, phải đạt **ngũ khí triều nguyên**, quy nguyên được ngũ hành thì linh hồn mới được Đức Thầy dắt về **Nguồn Cội và Vô Cực**. Đây là trình độ mà nhiều người gọi là Đắc Đạo hay thành Phật vì được áo gấm về quê.

Về ý niệm “đắc đạo”, Đức Thầy có nói về trình độ “TỰ TỨC NIẾT BÀN”, ngồi ở mặt đất mà có thể lấy thanh điện Niết Bàn ban cho đệ tử, khi tần số linh hồn đạt tối thiểu 100 lần so với người mới tu. Còn trình độ ngũ khí triều nguyên này **tần số chỉ mới độ 10 lần**, so với các vị Phật thì sự sáng suốt và thanh tịnh vẫn còn rất ít.

2. **Giải thích thêm về Ngũ Hành:** thần (trong tim), hồn (trong gan), ý (trong tì), phách (phổi trái), và tinh (thận trái). Có hai vấn đề cần minh bạch:

- A. Hồn ngũ hành này thuộc mộc.** Linh hồn chủ thể xác không thuộc hành nào cả. Khi ngũ khí triều nguyên, hồn ngũ hành (rất nhỏ) hội nhập với linh hồn, giống như trồng một cây xanh trong vườn.
- B. Phách cũng thường bị lầm lẫn với vía khi được gọi là chơn âm (hồn ngũ hành là chơn dương!).** Thực ra, **phách thuộc kim, khi hội nhập với linh hồn thì phách giống như một con dao hay khẩu súng, linh hồn cảm thấy thanh tịnh hơn.** Còn hồn vía tương ngộ (âm dương tương ngộ) thì thấy quân bình hơn.

Khi quy nguyên lên đầu, vía lên trước, hồn lên sau. Hồn ngồi trên, vía ngồi dưới (theo hình tiểu thiên địa của Lão Giáo), lâu lâu gặp nhau một lần gọi là âm dương tương ngộ.

Còn lục căn, lục trần, ngũ hành khi quy nguyên lên đầu đều hội nhập với linh hồn. Hình tiểu thiên địa của Lục Tổ Huệ Năng gọi là Anh Nhi (*Thiên Cốc cung Anh Nhi giáng thế*).

Sau Ngũ Khí Triều Nguyên là Tam Hồn Hội Tụ, rồi Lục Tâm Thông, tần số thanh tịnh và sáng suốt càng gia tăng.

Bạn Đạo ABC

21/4/2011

CÓ GÌ ĐỂ LẠI ?

Rất nhiều người nói, trên con đường tu học quá nhiều gian nan trắc trở, khổ nạn trăm bề, người tu cố vượt qua sóng gió cuộc đời để đến chốn bình an của tâm hồn, không nhiều thì ít, cũng có một số hành trang kinh nghiệm để truyền đạo cho những hành giả đi sau thì con đường đạo mới thật sự có giá trị !!!

Còn bạn thì sao? Bạn có một cái gì đó quý báu để cho người sau tu học hay không? Và nếu có thì cần thiết để trao hay không ?

Mình đề ý và thấy triết lý nhà Phật dựa trên nền tảng duyên nghiệp – nhân quả luân hồi. Tất cả các pháp mà phát sanh cũng đều nhờ vào nhân duyên của một cộng đồng tâm thức hay một vài cá nhân nào đó mà các đấng Chí Tôn mới ra tay hướng độ, có thể là một thời pháp, một vần thơ, hay một câu kinh kệ.

Theo mình, trên đường tu học không cần thiết để lại một cái gì đó cho người sau học hỏi vì vạn sự trên đời kết cuộc cũng trở về KHÔNG, thì hành trang mình đem đi cũng là KHÔNG mà thôi ! Nên chẳng có gì để truyền trao.

Nhưng một ngày đẹp trời nào đó, có một người nào đó cảm thấy thích cái pháp môn mình đang hành và muốn tìm hiểu để tăng thêm niềm tin hay giảm bớt nỗi lo âu bộn bề của cuộc sống thì mình rất sẵn lòng hướng dẫn, đó cũng là tùy DUYÊN.

Cái căn bản của Pháp này cũng có một tôn chỉ bất khả thay đổi đó là Tự Tu Tự Tiến, người đi trước có thể chỉ cho người sau phương cách Khử Trược Lưu Thanh, và khi đã chỉ cho người đó rồi thì pháp là của người đó, họ phải chịu trách nhiệm với cái bốn mạng và tương lai của họ, nhưng phần mình phải chịu khó để ý xem họ thực hành có đúng không, nếu sai thì sẽ không có kết quả mà không phát hiện sớm sẽ gây hậu quả nghiêm trọng cho họ vì đã đi lạc đường, cái hậu quả đó mình cũng gánh một phần trách nhiệm.

Trong cuộc sống vô thường này, mọi thứ đều có và cũng đang xảy ra, tuy nó không bền vững trường cửu nhưng trong cái tạm nó có cái thực và đủ để làm an lạc tâm hồn hay dẫn dắt suốt cả một kiếp con người, cho nên phải cân nhắc và xử sự.

*Phật pháp quên mình tự tiến thôi
Ngày đêm lập hạnh gắng vun bồi
Tùy duyên chỉ dẫn người tâm pháp
Rồi để tâm hồn phẳng lặng trôi.*

TG: TSP

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hương tâm cầu nguyện cho chồng của bạn đạo Nguyễn Thị Ánh (Bình Dương) là ông Nguyễn Hữu Trương sinh 1936 đã mất vào lúc 14 giờ mùng 4 tháng 4 Tân Mão (tức ngày 6 tháng 5 năm 2011) hưởng thọ 76 tuổi tại xã Tương Bình Hiệp, thị xã Thủ Dầu Một, tỉnh Bình Dương được siêu thăng tịnh độ.

Bạn đạo Bình Dương kính báo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 22 tháng 10 năm 1972

Văng vẳng âm thanh gọi tiến lần
Vượt đời qua đạo tự xét phân
Tâm thiền chơn pháp lòng minh cảm
Thiên cảnh thế gian xét rất gần

Tự tu tự xét tự lần
Đời là cõi tạm vậy cần gắng tu
Nằm đêm mơ mộng càng mù
Văn minh đoán xét hành thu lý trời
Hồn ta vượt khỏi cõi đời
Đến nơi tận hưởng lý lời Phật khuyên
Thân con chẳng khác chiếc thuyền
Vượt qua sóng gió hồn thiêng tiến lần
Lập trường giữ vững chuyên cần
Hồn là giáo chủ thân thần tạm theo
Chớ nên tự vội tưởng nghèo
Không không mà có gắng theo tiến hoài
Điển ta trụ hóa dư xài
Tiền tài thế sự tan hoại tự tan
Không đau không khổ không màng
Không giành không giựt mới an cõi lòng
Mưu sâu lại phải đề phòng
Không mưu bình phẩm tiến tòng điển quang
Càng tu càng xét rõ ràng
Chính mình là chủ thân chàng chẳng lo
Chỉ lo cứu xét tò mò
Sách nào cũng đọc thân trò khổ thêm
Gắng tu mở trí mở niêm
Khai thông chơn điển tự tìm đến nơi.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Ba

DẠO CẦU NẠI HÀ THẨM NGỤC VŨ TRÌ

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 19 tháng 9 năm Bính Thìn (1976)

Thơ

*Nại Hà kiêu hạ tội hồn đa
Chính lộ phát hành truy vọng la
Hợp lý đương tu bỏ đề đạo
Tu thân lập đức hóa can qua.*

Dịch

Chân cầu Nại Hà tội hồn đông
Đường thẳng không đi kiếm lưới giăng
Đáng lẽ phải theo lời Phật dạy
Sửa mình nuôi đức hết đao cung.

Tế Phật: Các môn sinh của Thánh Hiền Đường đã nhận ra chân lý mà tu đạo, nên dầu khó nhọc vẫn không nản lòng, tinh thần đó thật đáng mừng. Nay được dịp phụng chỉ viết sách Địa Ngục Du Ký là do Ngọc Hoàng một lần nữa khẩn thiết ra lệnh đạo địa ngục viết nên cuốn sách muôn đời kỳ lạ, công khuyên răn giáo hóa đời đời bất tuyệt, do đó ta rất vui mừng hướng dẫn Dương Sinh đạo địa ngục.

Dương Sinh: Đa tạ sự dạy dỗ của ân sư. Toàn thể môn sinh của bản Thánh Hiền Đường đang dâng hiến tất cả tinh thần lẫn vật chất, ra công phục hưng văn hóa đạo đức, in tặng kinh sách dạy điều thiện để phổ biến giáo hóa người đời, cầu nguyện Trời xanh phù hộ để giảm bớt công lao cực khổ của những bạn cùng tu.

Tế Phật: Có lòng tu đạo bao giờ cũng gặp hoàn cảnh khó khăn, ta từ trong cõi tối chuyển hóa thiên cơ, để cho các con được thuận buồm xuôi gió. Bữa nay chuẩn bị đạo địa ngục.

Dương Sinh: Thưa, con đã lên đài sen.

Tế Phật: Đã tới, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Thưa đây là đâu? Tại sao tiếng khóc than không dứt? Phía trước có một cây cầu, người đi trên cầu đều trượt chân rớt xuống, tiếng kêu khóc vang Trời.

Tế Phật: Đây là cầu Nại Hà, người trần phàm tới khi chết phần lớn phải qua cầu này.

Dương Sinh: Cầu này lắc lư không ngớt, chẳng khác nào loại cầu treo, trên cầu có khá nhiều quỷ đầu trâu, mặt ngựa áp giải tội hồn đến giữa cầu liền đẩy xuống, thật quá tàn nhẫn.

Tướng Quân Giữ Cầu: Vừa nhận được điện văn của giáo chủ Địa Tạng Vương, được biết Phật Sống Tế Công hướng dẫn Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường Đài Trung trên dương thế xuống thăm bản âm ty để viết sách Địa Ngục Du Ký, hầu khuyên răn giáo hóa người đời, xin tha lỗi cho sự đón tiếp chậm trễ.

Tế Phật: Không sao, không sao. Chính chúng tôi mới làm phiền quý vị.

Tướng Quân: Mời hai vị đi theo chúng tôi, chúng tôi sẽ dẫn quý vị lên cầu.

Dương Sinh: Tôi chẳng dám lên, đứng ở đầu cầu nhìn cũng đủ rồi.

Tế Phật: Đừng sợ, hai Tướng Quân trâu ngựa sẽ không đẩy con xuống cầu đâu.

Dương Sinh: Vậy thì được, xin thầy nắm tay con cho thật chặt, cái cầu này đông đưa dừ quá, con cứ sợ té xuống.

Tế Phật: Dĩ nhiên thầy phải nắm chặt tay con, mau lên cầu.

Dương Sinh: Ái a! Ái a! Dưới cầu toàn là rắn, hàng mấy vạn con, gồm đủ loại, có con mãng xà lớn bằng cây cột, há miệng lè lưỡi, nhiều người rớt xuống cầu, bị rắn ăn thịt kêu la thảm thiết, hồn vía tôi cũng lên mây, hết dám ngó. Thầy ơi! Mình về thôi.

Tướng Quân: Xin Dương Sinh đừng sợ, dưới cầu Nại Hà này là hổ rắn độc. Phàm những ai tâm địa xấu xa, lòng gạt tiền bạc và nhan sắc, gây chuyện thị phi, giết chóc, tạo tai họa cho người khác để mua vui. Sau khi chết ruột những kẻ bất nhân đó sẽ hóa thành những con rắn ác độc này. Tội hồn đi tới cầu Nại Hà tự nhiên tâm hoảng kinh, chân bủn rủn, bị hai Tướng Quân trâu ngựa đẩy xuống cầu cho những con rắn độc đó ăn thịt. Những kẻ rớt xuống cầu cố vùng vẫy để tìm đường thoát, nhưng hễ cựa quậy liền bị độc xà nhai ngấu nghiến.

Dương Sinh: Ôi kinh quá, nhìn thấy rắn độc là hết hồn rồi, nếu như kẻ nhát gan, quý đầu trâu mặt ngựa chẳng cần phải đập, cứ đi tới giữa cầu tức khắc hôn mê, không còn làm chủ được lục thân, tự động rớt xuống.

Tế Phật: Chúng ta mau vượt qua cầu này, bữa nay tội hồn quá đông khiến cầu đầy nghẹt, kẻ khóc người la thật là thảm thiết, ai bảo họ lúc sống làm chuyện bất lương ác độc, khiến bây giờ đi đứng run rẩy, rớt xuống cầu chịu hình phạt độc xà ăn thịt.

Dương Sinh: Mau đi tới đầu cầu, lòng con quá sợ hãi, thì ra cầu Nại Hà là như vậy. Bên cầu không có lan can để nắm, đi qua tay lạnh chân run, lại nhìn thấy dưới cầu toàn là rắn độc, khiến người ta lạnh hồn, bủn rủn đôi chân.

Tế Phật: Gan mật con quá nhỏ, ta cho con ba viên thuốc định thần, mau uống đi để cho mặt khỏi xanh xao, mồ hôi hết chảy... Mau từ giã Tướng Quân giữ cầu, chúng ta còn phải thăm nơi khác.

Dương Sinh: Đa tạ Tướng Quân giữ cầu đã tận tình hướng dẫn, vì thời giờ có hạn không lưu lại lâu hơn được.

Tướng Quân: Xin tạm biệt.

Tế Phật: Dương Sinh mau lên đài sen, chúng ta đi thăm nơi khác.

Dương sinh: Con đã sẵn sàng, mời thầy lên đường.

Tế Phật: Đã tới nơi, mau xuống đài sen. Ngục Vũ Trì trước mặt là ngục mới thiết lập ở cõi âm, thuộc quyền cai quản của Đệ Nhị Điện.

Ngục Quan: Cung kính đón chào Phật Sống Tế Công cùng thánh bút Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường tới thăm. Tôi vừa nhận được chỉ dụ của Chúa Công, báo cho biết hai vị thân hành tới thăm bản ngục để viết sách khuyên đời, mời quý vị vào trong xem xét.

Dương Sinh: Đa tạ Ngục Quan. Xin hỏi Ngục Quan tại sao trong ngục lại có ánh đèn màu mờ ảo, tiếng chân nháy, tiếng khóc than thảm thiết?

Tế Phật: Những kẻ bị giam ở đây lúc còn tại thế làm vũ nữ hoặc ham nhảy nhót, vào trong xem rồi biết.

Dương Sinh: Dạ, bên trong đây cả nam lẫn nữ. Nam thì già trẻ đều có, bận âu phục chỉnh tề, thiếu nữ trẻ trung mặc các thứ hàng lụa mỏng manh, đẹp đẽ. Cũng có đủ các thứ người ngoại quốc, mỗi khi họ bước trên mặt sàn, lập tức kêu la, nhảy cồm không ngừng, trai gái ôm nhau từng đoàn. Xin hỏi Ngục quan đó là hình phạt gì vậy?

Ngục Quan: Phàm tại thế làm vũ nữ không chính đáng, hoặc mượn có khiêu vũ để ăn chơi, sau khi chết đều bị giam ở ngục này để họ hưởng thú vui khiêu vũ. Nhưng đến đây thì không được phiêu diêu quên mình, hoặc hưởng trọn thú khoái lạc hương sắc mê hồn nữa đâu. Trong Ngục Vũ Trì (Ao khiêu vũ) sàn nhảy được tạo bằng sắt nung đỏ nên rực sáng hừng hực. Nam nữ một khi đạp lên, tức khắc đau đớn vô cùng, khiến phải nhảy cồm, lúc sống vui với khiêu vũ thì khi chết cũng lại nếm hương vị cũ, khó mà quên được. Gan bàn chân của mỗi kẻ bị phỏng sưng phồng, lở loét.

Dương Sinh: Ngục Quan nói rất hợp lẽ đạo. Lúc sống ham khiêu vũ, khi chết cho họ nhảy đã đời, nhưng mỗi thời đại, trào lưu lại khác nhau, khiêu vũ không phải là hoàn toàn xấu, nó cũng có tác dụng làm cho thân thể cùng tâm hồn khỏe khoắn. Do đó tất cả những kẻ khiêu vũ đều phải tới đây chịu khổ hình thì hóa ra luật pháp ở cõi âm chẳng thiên lệch lắm sao?

Ngục Quan: Tôi đã nói rõ, không phải tất cả những người ưa khiêu vũ đều bị đày ở đây. Kẻ bị phạt ở địa ngục là vì lúc còn sống muốn khiêu vũ để ăn chơi, hẳn là không phải lối khiêu vũ cốt để cho thân thể khỏe mạnh mà là đam mê nữ sắc. Con gái thì ham giao du rộng, đem thân cho người ta ôm ấp kiếm tiền một cách vô liêm sỉ. Sau khi khiêu vũ xong còn bằng lòng để cho khách dẫn ra khỏi vũ trường tìm nơi trao ân ái, hoặc là lúc còn sống không vâng lời cha mẹ, đến những khiêu vũ trường sa đọa, vui chơi nhảy nhót, hoang dâm vô độ. Nếu khiêu vũ để cho thân thể khỏe mạnh, tâm thần minh mẫn bản ngục đâu có xử phạt. Kẻ bị phạt giam vào ngục là kẻ dâm ô, làm thương tổn phong hóa, khuyến người đời đem tinh lực, tiền tài dùng vào việc giải trí lành mạnh, nếu không sau khi chết sẽ bị giải tới “*Ao Khiêu Vũ Địa Ngục*” chịu cực hình.

Dương Sinh: Nói thế mới hợp lẽ đạo, nếu không thời đại ngày một thay đổi, cứ ưa theo trào lưu mới, nước ta cũng có thuật làm cho thân thể khỏe mạnh, người ngoại quốc cũng có lối của họ. Kẻ thụ hình tại địa ngục là mượn danh khiêu vũ để làm chuyện bất chính.

Tể Phạt: Bữa nay thời giờ đã cận, thầy trò mình phải trở lại Thánh Hiền Đường. Đa tạ Ngục Quan đã chỉ dạy tỏ tường. Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh. Cám ơn Ngục Quan đã chỉ rõ. Con đã sẵn sàng.

Tể Phạt: Trở về Thánh Hiền Đường... Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Cho nên chúng ta thấy Địa Ngục Du Ký, nhiều người đọc qua nói làm cái gì cũng có tội hết. Đâu có phải có tội! Đàng hoàng hợp tình hợp lý là không có tội mà cái gì mình quá lỗ ăn chặn thiên hạ là có tội. Buôn bán cũng có đạo đức của thương trường. Chánh trị cũng có đạo đức của chánh trị. Quân sự cũng có đạo đức của quân sự, nó hướng về con đường chánh nghĩa, chớ chúng ta không biết, rồi nói: Ôi cha! Tôi đọc cái gì trong này, cái gì cũng sợ hết, tôi đâu có dám đọc. Trong này chỉ rõ, chúng ta đi khiêu vũ cho có sức khỏe, có thì giờ để làm cho chúng ta được ổn định thần kinh, cũng như những người thợ may ở đây, may một chập rồi tôi đứng, tôi nhảy, tôi múa, tôi hoạt động một chút xíu, cái đó đâu có tội gì đâu! À, rồi nhiều người đọc rồi nói: Chu cha! Nó đứng làm cái điệu giống khiêu vũ đó, rồi xuống địa ngục. Không phải, khiêu vũ cho tôi có sức khỏe, để tôi tiếp tục làm việc và tôi giúp đời. Cái tinh thần đó đáng ca tụng. Cái tinh thần mà hi sinh để giúp đời và giữ cái cơ thể này là của Thượng Đế ân ban cái tiểu thiên địa này, phải giữ cho nó điều hòa đừng làm cho nó hư, các bạn đi làm việc mà làm quá, làm chết bỏ cái đó là nó hư rồi, mình phá hoại chớ không phải làm việc, đáng lẽ tôi có thể sống mười năm tôi cứu đời mà tôi còn có ba năm đâu có làm gì được. Tôi phải điều hòa, ăn uống, hoạt động phải điều hòa. Chúng ta có giờ tu Thiền, cũng làm Soi Hồn, làm Pháp Luân, làm Thiền Định để cởi mở trong nội tâm, nội tạng. Rồi mỗi ngày chúng ta phải đi làm việc tận tình phục vụ chúng sanh, chớ không phải nói tôi có đồng lương này tôi mới làm. Không! Không nghĩ vấn đề đó. Chúng ta, người tu vô vi là tận tình phục vụ khi mà tôi hứa làm việc này là tôi phải tận tình phục vụ, đó là hành đạo, không có bị xuống địa ngục. Còn ngược lại mà chúng ta làm ít mà muốn ăn nhiều, cái đó là phải đi làm lại, làm lại là học lại, xuống địa ngục học lại là vậy.

(còn tiếp)

Đơn Ghi Danh

Khóa sống chung: Thương Yêu và Xây Dựng

từ 26.07.2011 đến 29.07.2011

Họ & Tên (giống trong giấy Chứng Minh Thư Nhân Dân):		
Ngày sinh:	☐ Nam ☐ Nữ	
Địa Chỉ:		
Thành phố:	Quận (Tỉnh, Huyện):	
Điện thoại nhà:	Điện thoại di động	
Cần giúp đỡ thêm:		
Xin được xếp chung phòng với:		
Họ & Tên 1:	☐ Nam	☐ Nữ
Họ & Tên 2:	☐ Nam	☐ Nữ

Chi phí cho KSC Thương Yêu và Xây Dựng, từ ngày 26/07/2011-29/07/2011 bao gồm tiền ăn, ở Hotel, hội trường sinh hoạt, ảnh lưu niệm, 01 bộ đĩa, quà kỷ niệm.

<i>Giá tiền cho 1 người (VNĐ)</i>	<i>Phòng 2 người (1 giường 1,8m)</i>	<i>Phòng 3 người (1 giường 1,8m hoặc 2 giường 1,2 m và đệm phụ 1m)</i>	<i>ghi chú</i>
Người lớn & trẻ em trên 11 tuổi	☐ 1,690,000	☐ 1,600,000	Nằm giường
		☐ 1,540,000	Nằm đệm
Trẻ em từ 7 - 11 tuổi	☐ 250,000	☐ 250,000	Ngủ cùng người lớn
Trẻ em dưới 7 tuổi	Miễn phí	Miễn phí	Ngủ cùng người lớn

Thỏa thuận giữa khách sạn và BTC về vấn đề đặt cọc và đóng tiền cho KSC như sau:

Thời hạn nộp tiền	Số tiền phải đóng	Cách hoàn trả
Trước ngày 30/05/2011	900,000	Không được hoàn trả (chỉ được thay thế người khác)
Trước ngày 30/06/2011	Số tiền còn lại	

Bạn Đạo vui lòng đăng ký sớm, vì số lượng phòng khách sạn có hạn.

Khóa Sống chung: Thương Yêu & Xây Dựng 4 ngày 3 đêm

(26.07.2011 -29.07.2011)

- Tại: **Khách sạn Sài Gòn – Ninh Chữ (Nằm trong khu du lịch bãi biển Ninh Chữ)**

Thị trấn Khánh Hải – Ninh Hải – Ninh Thuận

Điện thoại : 068-387 6000

Fax: 068-387 6008

Giờ nhận phòng: Từ 11h00 – 12h00 ngày 26/07/2011

Giờ trả phòng : 11h00 ngày 29/07/2011

(1 ngày ăn 3 bữa - thực đơn chay hoàn toàn)

- Chương trình sinh hoạt : Trao đổi kinh nghiệm và kết quả thực hành Thiền, Kỹ thuật thực hành Thiền, Âm thực dưỡng sinh.

Chương trình Đăng ký ngoài :

Ban tổ chức có 02 xe 45 chỗ ngồi đi từ Sài Gòn về khách sạn:

Địa điểm : **Trường Tiểu học Trần Quốc Toản**, Đường Đồng Đen, Phường 14, Quận Tân Bình, Thành phố Hồ Chí Minh.

Loại xe	Giá tiền	Liên hệ	Thời gian xuất phát	Ghi chú
45 chỗ	☐ 250,000 VNĐ	Hoàng Thị Thùy Lam Điện thoại: 093 2700 500	Đi : 2h00 ngày 26/07/2011 Về: 12h00 ngày 29/07/2011	Giá vé bao gồm 2 chiều

Bạn Đạo đăng ký, vui lòng liên hệ trực tiếp **Hoàng Thị Thùy Lam**.

❖ **Phiếu Ghi Danh & tiền đặt cọc xin gửi về các đại diện thuộc địa phương của mình hoặc gửi trực tiếp cho BTC theo địa chỉ:**

Vũ Hùng - 28 Nguyễn Trường Tộ, quận Ba Đình Hà Nội

ĐT: (84) 422408802

Di động: 0973 979 059

Nếu chuyển tiền qua ngân hàng xin chuyển vào tài khoản sau:

Tên tài khoản: **Nguyễn Thị Dung**

Số tài khoản: **0011 00 399 4951**

Ngân Hàng: Vietcombank

Thông tin chi tiết vui lòng liên hệ:

STT	Họ tên	Địa phương	Điện thoại
1	Vũ Hùng (trưởng ban)	Hà Nội	097 3979 059
2	Lê Tấn Hiệp	Sóc Trăng	091 821 8517
3	Hoàng Thùy Lam	TP HCM	093 2700 500
4	Phan Văn Sinh	Bình Dương	0165 674 7899
5	Huỳnh Xương Trung	Bến Tre	098 500 3723
6	Nguyễn Thị Trọn	Vũng Tàu	0166 361 3295
7	Trần Văn Hiệp	Phan Rang	0168 9500 311
8	Nguyễn Thành Điều	Cà Mau	012 545 838 29

hoặc hòm thư điện tử: vuhung00@gmail.com

DANH SÁCH BAN TỔ CHỨC

STT	Họ Tên	Chức Danh	Công Việc	Địa Danh	Điện Thoại
1	Nguyễn Giang Thanh	Trưởng ban	Phụ trách chung / Đối ngoại	Hà Nội	098 855 2008
2	Vũ Hùng	Phó ban	Đối nội	Hà Nội	097 397 90 59
3	Phan Văn Sinh	Phó ban	Trật tự	Bình Dương	016 56 747 899
LỄ TÂN					
1	Nguyễn Thị Trọn	Phụ trách		Vũng tàu	0166 361 3295
VẬN CHUYỂN					
1	Trần Văn Hiệp	Phụ trách		Phan Rang	0168 9500 311
2	Hùynh Đăng Lân			Phan Thiết	0123 9900 314
BAN MC					
1	Nguyễn Giang Thanh	Phụ trách		Hà Nội	0988 552 008
2	Hoàng Thị Thùy Lam			Sài Gòn	093 2700 500
VĂN NGHỆ					
1	Hoàng Thị Thùy Lam	Phụ trách		Sài Gòn	093 2700 500
QUAY PHIM					
1	Nguyễn Văn Quỳnh	Phụ trách		Đà Nẵng	0168 64444 26
ÂM THỰC					
1	Chín vui	Phụ trách		Bình Dương	0168 472 6659
Y TẾ					
1	Nguyễn Thị Hoa	Phụ trách		Bình Dương	0169 4719 830
THƯ QUỸ					
1	Nguyễn Thị Dung	Phụ trách		Hà Nội	0976 5725 59

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH

Ban Tổ Chức Khóa Sống Chung Thương Yêu và Xây Dựng

Kính bái!